סג: האומר פרק ששי גיטין

דקדמה איהי ושויה שליח מעיקרא. הוה מצי למימר דאיכא ביניייהו היכא דלא קפיד בעל:

כותבין ונותנין **אפי'** ק' **פעמים**. גרלה לר"י היכא דלא נאבד הגט אלא שמסופקין כו אם נעשה כתיקון אם לאו דאין לעשות אחר שהרי עשו שליחותן אם הוא כשר לפיכך טוב ללמד את הבעל שיוה לעשות כמו שילוו עד שילאו מן הספק: **אפי'** הן הראשונים והן האחרונים. וא"ת מאי אפילו אדרבה הכי עדיף טפי דלא הוי תני דבר וי"ל משום דבכת אחת דומה לשקר דהיכי ממרמי שהיו בשעת אמירה ובשעת קבלה וגבי גט הוה לן למימס שמא שכרתם האשה כדאשכחן בסוף פירקין בחומר אמרו שמא תשכור עדים והדר קאמר או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד מצטרף עמהם אפילו לאותו ימידי לא מיישינן שמא שכרתו וא"ת לר' עקיבא דאמר במרובה (כ"ק דף ט:) ובחזקת הבתים (כ"ג דף ט:) דבר ולא תני דבר היכי מכשרינן הכא שמי כימי עדים וי"ל דלמ"ד בגמרא שנים נאמן לא צריכי עדי אמירה לעדי קבלה וכוליה דבר הוא ואפילו למ"ד בעל נאמן ה"מ בשאינן בעיר בעל שנים ואשה כמו שאפשר בגמ' הלכך כיון דאם אין שנאמן בעיר לא צריכי עדי אמירה לעדי קבלה כוליה דבר הוא:

בעל אומר לפקדון. הא דלא נקט בעל אומר להולכה ושנים אומר לקבלה משום דלא שייך האי טעמא דקאמר דאם אינה לגירושין לדידה הוה יהיב לה אלא כשאומר הבעל לפקדון:

ושליש אומר לגירושין. פירוש שאומר שהיה שנים לקבלה ומיירי כשיש שנים שמעידין כפיניו אמרה דשויתיה האשה שנים לקבלה כדתנן במתני': בעל

הבעל ור' חייא בר אבא אמר [ז]נתיישב בדבר הדור שלחוה קמיה דר' חייא בר אבא אמר [ח]כל הני שלחו לה ואזלי כי היכי דמספקא להו לדידהו [ט]הכי נמי מספקא לן לדידן הוי דבר שבערוה ודבר שבערוה חולצת הוה עובדא ואצרכה רב יצחק בר שמואל בר מרתא גט וחליצה תרתי גט מחיים וחליצה לאחר מיתה ההיא דהוו קרו לה נפאתה אזול סהדי כתוב תפאתה אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב עשו עדים שליחותן מתקיף לה רבה מי קאמר להו כתובו חספא והבו לה אלא אמר רבה ודאי אי כתוב סהדי גיטא מעליא ואבד עשו עדים שליחותן מתקיף לה רב נחמן מי קאמר להו כתבו ואנחוה בכיסייכו אלא אמר רב נחמן [י]כותבין ונותנין אפי' מאה פעמים: בעא מיניה רבא מרב נחמן כתבו ותנו לשליח מהו סלוקי סליק להו או דילמא לטירחא דידהו חייש א"ל רבינא לרב אשי ויוליך לה מהו [יא]תיקו: רשב"א אף האומרת טול לי גיטי אם רצה לחזור לא יחזור: תנו רבנן [יב]טול לי [יג]ושא לי ויהא לי בידך כולן לשון קבלה הן: **מתני'** [יד]האשה שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתי כיתי עדים שנים שאומרי' בפנינו אמרה ושני' שאומרים בפנינו קבל וקרע אפי' הן הראשוני' והן האחרוני' או

מאי לאו בהילך ור' נתן לא בהולך ורבי ת"ש לפיכך אם אמר לו הבעל אי אפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור יחזור טעמא דאמר אי אפשי הא לא אמר אי אפשי רצה לחזור לא יחזור מאי לאו בהילך ור' נתן לא בהולך ורבי ת"ש הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור הילך גט זה לאשתי רצה לחזור לא יחזור מאן שמעת ליה דאמר בהולך רצה לחזור יחזור ר' נתן וקאמר בהילך רצה לחזור לא יחזור ש"מ [ט]א"הילך כזכי דמי ש"מ אתמר [ב]התקבל לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר הולך ותן לה אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב נעשה שלוחו ושלוחה וחולצת למימרא דמספקא ליה לרב אי הולך כזכי דמי אי לאו כזכי דמי והא [ג]אתמר הולך מנה לפלוני שאני חייב לו אמר רב חייב באחריותו ואם בא לחזור אינו חוזר התם [ד]ספק ממונא לקולא הכא ספק איסורא לחומרא אמר רב [ה]אין האשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה ור' חנינא אמר [ו]אשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה מ"ט דרב איבעית אימא משום בזיון דבעל אב"א [ז]משום חצרה הבא לאחר מיכן מאי ביניייהו איכא ביניייהו דקדמה איהי ושויה שליח מעיקרא ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו אזל שליחא אשכחה כי יתבה וקא לישא אמר לה הילך גיטך אמרה ליה ליהוי בידך אמר רב נחמן אם איתא לדרבי חנינא עבדי בה עובדא אמר ליה רבא ואם איתא לדר' חנינא עבדת בה עובדא הא לא [ח]חזרה שליחות אצל הבעל שלחוה לקמיה דר' אמי שלח להו לא חזרה שליחות אצל הבעל ור' חייא בר אבא אמר [ט]כל הני שלחו לה ואזלי כי היכי דמספקא להו לדידהו [י]הכי נמי מספקא לן לדידן הוי דבר שבערוה ודבר שבערוה חולצת הוה עובדא ואצרכה רב יצחק בר שמואל בר מרתא גט וחליצה תרתי גט מחיים וחליצה לאחר מיתה ההיא דהוו קרו לה נפאתה אזול סהדי כתוב תפאתה אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב עשו עדים שליחותן מתקיף לה רבה מי קאמר להו כתובו חספא והבו לה אלא אמר רבה ודאי אי כתוב סהדי גיטא מעליא ואבד עשו עדים שליחותן מתקיף לה רב נחמן מי קאמר להו כתבו ואנחוה בכיסייכו אלא אמר רב נחמן [יא]כותבין ונותנין אפי' מאה פעמים: בעא מיניה רבא מרב נחמן כתבו ותנו לשליח מהו סלוקי סליק להו או דילמא לטירחא דידהו חייש א"ל רבינא לרב אשי ויוליך לה מהו [יא]תיקו: רשב"א אף האומרת טול לי גיטי אם רצה לחזור לא יחזור: תנו רבנן [יב]טול לי [יג]ושא לי ויהא לי בידך כולן לשון קבלה הן: **מתני'** [יד]האשה שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתי כיתי עדים שנים שאומרי' בפנינו אמרה ושני' שאומרים בפנינו קבל וקרע אפי' הן הראשוני' והן האחרוני' שנתנו לה: **עשו עדים שליחותם**. ואינן רשאין לכתוב גט שני ולתן לה שהרי כבר כתבו גט כשר: **כתבו ותנו לשליח**. לשליח שלי שמיעתי וכן עשו ואבד בדרך מי אמרינן עשו כל שליחותם ונסתלקו: **או דלמא**. אלו נמי עד שיגיע גט לידה ותתגרש עשאן שליחין לכתוב אלא לטירחא דידהו הם שלא להטריחם בהולכה: **א"ל רבינא לרב אשי ויוליך לה מהו**. אמ"ל בהך דלא אמר אלא כתבו גט ולא כתבו ונתנו לו ואבד דעשו שליחותם דהא כל מה שאוס גמרו ועשו הכא מאי מי אמרינן כיון דאמר כתבו ותנו לשליח ויוליך לה עשאן שלוחים לחזור ולכתוב עד שיגיע לידה לכך פירש להם כל כך או דלמא לא שנא: ה"ג **עול לי שא לי יהא לי בידך כו'**: **מתני' האשה שאמרה התקבל לי גיטי. גריכה**. להבין לפניו ב' כיתי עדים: **שנים שיאמרו בפנינו אמרה**. לו לקבלו: **ושנים שיאמרו בפנינו קבל וקרע**. וכגמרא [ז] פריך למה לו לימקרעיה: **אפי' הן כו'**. שהשנים שאמרה בפניהם הן עצמן רצו שיקבלו לו

מאי לאו בהילך. קתני כה ור' נתן היא דפליג בהולך ומודה בהילך: **אם אמר לו הבעל כו'**. משנתינו היא: **מאי לאו בהילך**. תנן בממתני': **נעשה שלוחו ושלוחה וחולצת**. אם מת הבעל קודם שהגיע גט לידה חולצת ולא מתיבמת: **מספקא ליה אי הולך זכי**. ומתגרשה בקבלתו של זה אי לאו דזכי: **חייב**. המשלח בחתריותו שהרי לא נזהו המלוה לשולחו: **ואם בא לחזור אינו חוזר**. אלמא זכי דמי: **ספק ממונא לקולא**. והמוליא מחבירו ידו על המחמוה לפיכך אינו חוזר: **משום בזיון דבעל**. כבבור קלוטי בעיניה שאינה מקבלתו בעצמה דאילו כי עבדא לקבל מיד הבעל אין כאן משום בזיון דהא ידע ולא קפיד: **משום חצרה הבאה לאחר מיכן**. לאחר שנתן לה הבעל הגט בחצר של אחרים קנאתו לו ונתן לידה דבעינן דהוה לאו בשעה שנתן לה הבעל הגט בחצר אחרים אלא בשעה שנתן לה בחצרה דאיתרבי מידה דבעל משום דדמי לדבר לאחר מיכן: **ליהוי כידך**. ותהיה אתה שלוחי לקבלה: **אם איתא לדרבי חנינא**. אם הייתי יודע שהלכה כמותו: **עבדינא**. בהא מילתא עובדא כוותיה ואמינא מגורשת ולא חיישינן לחצרה הבאה לאחר מיכן: **לא חזרה שליחות אצל הבעל**. שליח שחזר ונעשה שליח נשתלח לו ניתק משליחות הראשון עד שלא נשתלח לו שליחות אחר לא חזרה היה לו שהות לחזור אצל הבעל אבל אם היה שליח אחר שפיר דמי עיין בערך נ"ה בס"ה: ההיא דהוו קרו לה נפאתא אזול ספרי ושני וכתיב שפאתא ראשון אמר רב יצחק בר שמעון בר מרתא משמיה דרב עשו עדים שליחותן פי' ראינן ראשון לכתוב לה גט אחר עד שירשה אותם הבעל פעם שנית דשליחות הראשונה בטלה כבר ובפ' גט פשוט אמר רב הכי גבי מי שפרע מקצת חובו דב"ד מקרעין שטרו וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון ודוקא ב"ד דאלימו לאפקועי ממונא אבל עדים לא דעדים שעשו שליחותן אין חוזרין ועושין שליחותן ורב נחמן דשדי הכא לא פליג עליה דרב דהתם נמרו עדים שליחותן ונתנוהו למלה אבל הכא לא גמרו שליחותן עד שיתנוהו לאשה וכי אמר הנו לשליח ג) אישיטיה לן דסליקי סלקינהו ואין חוזרין וכותבין משום דגמרו שליחותן: מתקיף לה רבא מי אמר להו כתובו חספא ודבו לה הילכך חוזרין וכותבין עוד גט כשר אבל ודאי אי כתוב ספרי גיטא מעליא ואבד קודם שיתנוהו לאשה אין חוזרין וכותבין שהרי עשו שליחותן מתקיף לה רב נחמן מי קא"ל כתובו ואנחוה בכיסיכו אלא אמר רב נחמן כותבין ונותנין אפילו ק' פעמים. בעא מיניה רבא מרב נחמן אמר לשנים כתבו ותנו לשליח מהו כיון דאמר הנו לשליח איסתלקו להו מיניה או דלמא מישך שייכו בהדיה עד דמטי גיטא לידה ואיתקוס כתיקו וכל תיקו דאיסורא לחומרא ואין כותבין ונותנין עד שירשה אותם פעם שנית. רשב"א וכו' ת"ר טול לי שא לי יהא לי בידך כולן לשון קבלה הם: **מתני'** האשה שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתי כתי עדים שנים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים מעליא ואבד קודם שיתנוהו

מסורת הש"ס

ג) [נעיל יד. סב:]. כ) נעיל יד.. ג) [מתוכות עג.; וש"נ]. ד) [נעיל כד.. ה) [נעיל מא.]. ו) [נעיל כד.]. ז) [כיק כ:]. פי' ראינן ראשון לכתוב לה גט אחר עד שירשה אותם הבעל פעם שנית דשליחות הראשונה בטלה כבר ובפ' גט פשוט אמר רב הכי גבי מי שפרע מקצת חובו דב"ד מקרעין שטרו וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון ודוקא ב"ד דאלימו לאפקועי ממונא אבל עדים לא דעדים שעשו שליחותן אין חוזרין ועושין שליחותן ורב נחמן דשדי הכא לא פליג עליה דרב דהתם נמרו עדים שליחותן ונתנוהו למלה אבל הכא לא גמרו שליחותן עד שיתנוהו לאשה וכי אמר הנו לשליח ג) אישיטיה לן דסליקי סלקינהו ואין חוזרין וכותבין משום דגמרו שליחותן: מתקיף לה רבא מי אמר להו כתובו חספא ודבו לה הילכך חוזרין וכותבין עוד גט כשר אבל ודאי אי כתוב ספרי גיטא מעליא ואבד קודם שיתנוהו לאשה אין חוזרין וכותבין אפילו ק' פעמים. בעא מיניה רבא מרב נחמן אמר לשנים כתבו ותנו לשליח מהו כיון דאמר הנו לשליח איסתלקו להו מיניה או דלמא מישך שייכו בהדיה עד דמטי גיטא לידה ואיתקוס כתיקו וכל תיקו דאיסורא לחומרא ואין כותבין ונותנין עד שירשה אותם פעם שנית. רשב"א וכו' ת"ר טול לי שא לי יהא לי בידך כולן לשון קבלה הם: **מתני'** האשה שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתי כתי עדים שנים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים

מוסף רש"י

אמר רב חייב. המשלח הזה, באחריותו. אם יאנסו מיד שליח זה, ואם בא לחזור. ונטמר המחזיר לי שמא יאנסו ממנו בדרך, אינו חוזר (לעיל יד.). משום בזיון דבעל. דסבור מכזה אותי שאין היא עצמה מקבלתו, הלכך לא ניחא ליה שיבא שלוחו מוסר לשלוחה, ואי מסר לה הוי ניחא ליה דלמה לסבי שהרוהו להאי, דכשלמא מיד הבעל עצמו, כיון דאיהו נוטיה מסר לשליח אשתו הא קא חזינן דלא קפיד, אבל כל כמה דלא חזינן אמרינן קפיד (לעיל כד.). משום חצרה הבא לאחר מיכן. כגון נתן לו גט בחצר אחרים והלך בעל חצר ומכר לה את החצר, אי נתן לה בחצרה, ואם ודאי אינה מגורשת, דמתן מגרש לה, דכשנתן הבעל הגט בחצר אלמה כאילו נתנו בידה, וכי אתא אחי מצר לידה לאו מכח הבעל הוא אתיא לה, דניחוי נתן לה החצר והגט בידה (לעיל כא.) דדמיין לחדדי, שכשאזקן גט לחצר אחרים ואחר כך קנתה אותה החצר הרי הוא עושה את החצר שליח לגט ואינה שקנאתו עשאתו שליח לקבלה ואמי לאכשרי מהכא עשמא, ואלא כדין הוא, דאחר לאו משום שליחות אחרים אלא משום ידה והיא שנתה דנמיה לאו ידה הוא (לעיל כד.). הא לא חזרה שליחות אצל הבעל. שליח לא מיקרי אלא המשלח מזה לה שלחו לחזור אצל בעלה ולעמר עשיתי שליחותך לחברך חזו אינה רשאה לחזור (לעיל כד. עי"ש).

תוספות רי"ד (המשך)

הבעל אבל אם היה שליח אחר שפיר דמי עיין בערך נ"ה בס"ה: ההיא דהוו קרו לה נפאתא אזול ספרי ושני וכתיב שפאתא אמר רב יצחק בר שמעון בר מרתא משמיה דרב עשו עדים שליחותן פי' ראינן ראשון לכתוב לה גט אחר עד שירשה אותם הבעל פעם שנית דשליחות הראשונה בטלה כבר ובפ' גט פשוט אמר רב הכי גבי מי שפרע מקצת חובו דב"ד מקרעין שטרו וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון ודוקא ב"ד דאלימו לאפקועי ממונא אבל עדים לא דעדים שעשו שליחותן אין חוזרין ועושין שליחותן ורב נחמן דשדי הכא לא פליג עליה דרב דהתם נמרו עדים שליחותן ונתנוהו למלה אבל הכא לא גמרו שליחותן עד שיתנוהו לאשה וכי אמר הנו לשליח ג) אישיטיה לן דסליקי סלקינהו ואין חוזרין וכותבין משום דגמרו שליחותן: מתקיף לה רבא מי אמר להו כתובו חספא ודבו לה הילכך חוזרין וכותבין עוד גט כשר אבל ודאי אי כתוב ספרי גיטא מעליא ואבד קודם שיתנוהו לאשה אין חוזרין וכותבין אפילו ק' פעמים. בעא מיניה רבא מרב נחמן אמר לשנים כתבו ותנו לשליח מהו כיון דאמר הנו לשליח איסתלקו להו מיניה או דלמא מישך שייכו בהדיה עד דמטי גיטא לידה ואיתקוס כתיקו וכל תיקו דאיסורא לחומרא ואין כותבין ונותנין עד שירשה אותם פעם שנית. רשב"א וכו' ת"ר טול לי שא לי יהא לי בידך כולן לשון קבלה הם: **מתני'** האשה שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתי כתי עדים שנים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים

ל) ל"ל התקבל לי גיטי ואשתך אמרה יכו'. כ) אולי ל"ל ואמי נמי למימר דאחר הוי שליח וכו'. ג) לקמן בשמתן הבית בעלמי לדבר הפוגלת דשאמר אתיבעיא דמתיקו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com